

ה"ת 10741/06/19 - דניס טרטיאקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ה"ת 10741-06-19 טרטיאקוב(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה
1. בקשה להשבת תפוסים

דניס טרטיאקוב (אסיר)

מדינת ישראל

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס (לרבות עבירות נסיון) חטיפה (לרבות עבירות נסיון) חבלה, ועוד.

3. ביום 13/11/16 הורשע המבקש בחלק מן האישומים ודינו נגזר ל- 13 שנות מאסר.

4. בערעור שהוגש הורשע המבקש באישום נוסף ודינו הוחמר ל- 18 שנות מאסר.

5. המבקש הגיש בקשה להשבת תפוסים- בגדים וחפצים אישיים אשר נתפסו ע"י המאשימה מהלך משפטו. המאשימה התנגדה להשבה (למעט מקצת הדברים אשר אין בהם ולו פוטנציאל ראייתי, או שמדובר בהעברת העתק, כגון פריקת מכשירי טל"ס).

6. ביום 11/7/19 טענו הצדדים בהרחבה; לשווא ניסיתי למצוא עמק שווה; אין מנוס מלהכריע.

7. נושא השבת תפוסים של מי שהורשע בדין, נדון בבש"פ 4073/17 **אילנה ראדה נ' מ"י**. (להלן "פסק הדין", או "הפסק").

8. כב' בית המשפט העליון קובע, כי הנורמה החולשת על הסוגיה הנה הפסד"פ {פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] תשכ"ט 1969} ולא חוק הארכיונים .

9. החשיבות של שמירת מוצגים היא בעיקר לצורך משפט חוזר (סעיף 18 סיפא לפסק).

10. בשנת 2016 אף פורסם מאמרו של ד"ר גונטובניק "משפט חוזר והמעטפת המנהלית: החובה החוקתית לשמירת מוצגים", הסניגור 234, 49 (2016).

11. יש לשקול גם התפתחות טכנולוגית עתידית היכולה לשמש נאשם לצורך משפט חוזר.

12. כב' בית המשפט העליון קובע, כי לבית המשפט מרחב שיקול דעת להכריע בסוגיית השבת מוצג, תוך איזון בין שיקולים שונים; בין יתר השיקולים-

א. חומרת התיק

ב. הערך הראייתי של התפוס

ג. האם הפסק חלוט

ד. היכולת לשמור על הערך הראייתי של המוצג

ה. האם מדובר בנאשם שהודה

ו. האם הנאשם הסכים להשמדת התפוס או ביטול ערכו הראייתי

ז. עלות שמירת המוצג

ח. אפשרות תיעוד המוצג טרם השבתו או השמדתו

ט. זכויות הצדדים הנוגעים בדבר

13. ראה לעניין זה סעיף 44 לפסק הדין בעניין ראדה.

14. מהכא להתם- הפסק שניתן בעניינו הנו חלוט; הנאשם-המבקש מסכים לוותר על ערכו הראייתי של התפוס; הנאשם הנו בעל התפוס. כל אלו מהווים פרמטרים המצדיקים השבת התפוסים.

15. חרף זאת, לאחר ששבתי ועיינתי בהלכת בש"פ 4073/17 ראדה, איני סבור כי ניתן לקבל הבקשה.

16. במקרה בפנינו אין חולק כי מדובר באירועי פשע חמור, והענישה בו מדברת בעד עצמה; חומרת האישום מגבירה הסיכוי להתרחשות משפט חוזר.

17. החלפת הייצוג מהלך ההליך בפנינו מעלה חשש כי טענות בדבר ייעוץ, עלולות להיות מועלות (וזאת לעניין משמעות הסכמת המבקש-הנאשם לזיתור על טענות ראייתיות בנוגע לתפוסים)

18. עלות שמירת המוצג זניחה, ערך המוצג חסר משמעות ועל כן לא יהיה אבדן ערך (כל אלו כפרמטרים המצדיקים הותרתו בידי המדינה)

19. מדובר בנאשם שניהל משפטו עד תום; גם כאן גובר הסיכוי הן למשפט חוזר והן לטענות בנוגע למוצגים

20. זאת ועוד- ביחס לביגוד ול"טאבלט", מדובר בשני מוצרים מובהקים בהם התפתחות טכנולוגית יכול ותטה הכף; להבנתי, למשל, הביגוד הנתפס היום שימש רק לזיהוי בהליך; יחד עם זאת יתכן ובעתיד ניתן יהיה להפיק מהביגוד ממצאים משמעותיים יותר, אם וכאשר ינקוט הנאשם הליך עתידי, ועל כן החשש וטיב המוצר מצדיקים הותרת הראיות ביד המדינה; דין דומה יחול ביחס לאותו "טאבלט" אשר להיום הנו כבר מיושן- ייתכן ובעתיד ניתן יהיה להפיק תוכנו חומרים משמעותיים יותר מאלו שהופקו.

21. אשר לדרכון- השיקול הוא אחר; ממילא חל איסור על החזקת הדרכון בעת היות הנאשם במאסר; על כן ברי כי עת ישתחרר מבית האסורים יוכל לשוב ולעתור

22. כאמור, לאחר שקילת הדברים החלטתי לדחות הבקשה

ניתנה היום, א' אב תשע"ט, 02 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.